

Něco o autorovi: Nikolaj Vasiljevič Gogol:

Narodil se (1. dubna 1809 – 4. března 1852) - ruský prozaik (Petrohradské povídky, Mrtvé duše...) a dramatik (Revizor, Hráči, Ženitba) ukrajinského původu, představitel ruského romantismu s velmi silnými prvky kritického realismu, za jehož zakladatele je v ruské literatuře považován.

Po absolvování gymnasia odešel koncem roku 1828 do Petrohradu, kde byl přijat do divadla, ale nebyl úspěšný. Poté se pokusil vydat své básně a uspořádat výstavu svých obrazů, ale setkal se s velkou kritikou. Nakonec působil jako úředník. Před svou smr-

tí prožíval Gogol hlubokou depresi, začínal podléhat náboženským a mystickým náladám a pochybnostem o smyslu činnosti a svého díla a je poměrně pravděpodobné, že zešílel.

Na Gogolovu tvorbu navazuje prakticky celá ruská literatura 2. poloviny 19. století.

(Převzato a upraveno z cs.wikipedia.org)

DIVOSKOP aneb BYLO NEBYLO

Čtvrtek 19. 3. BYLO

Pokud vám dnes upadl poslední **KVĚT** z vánočního **KAKTUSU**, nevěšte hlavu. Bude přece jaro a spousta jiných květů. Zkuste dnes někomu květinu darovat. A ten kaktus pořád zalévejte, ať vám za rok zase vykvete.

Pátek 20. 3. NEBYLO

Nosíte brýle? Jsou krásným módním doplňkem a podle Divohvězd bude **O BREJLATÝ** dnes zájem. Nemusíte se hned cítit jako Ošklivka Katka, raději si dopřejte pohádku o nějaký **PRINCEZNĚ**. Pokud pomýšlíte na svatbu, je dnes ten nejlepší den. Hvězdy ukazují jasně, že největší štěstí budou mít muži, kteří se v tento den budou **ŽENIT** a zvláště jejich křestní jméno je **BA**rtoloměj. Tak hurá do toho!

z divadelního slovníku

lysina	<i>prázdný prostor v hledišti, neobsazená místa</i>
spadlej řemen	<i>ztráta temporytmu inscenace či představení</i>
štafáž	<i>pomocní herci; kompars</i>
totální naivka	<i>ideální představitelka naivních mladých žen</i>
Večer to roztrhnu !	<i>při představení budu dobrý</i>
vytlučená štace	<i>tržně vyčerpaná lokalita, protože tam nedávno hrály jiné soubory</i>
žejbry	<i>řemeslná formule, must, konvence</i>
železo	<i>protipožární opona</i>

Zítra v sobotu 21. 3. od 19.30 hod.

závěrečný večer / předání cen / Noc v čase slunovratu

MĚSTO
TŘEŠŤ

MINISTERSTVO
KULTURY

Kraj Vysočina

KOOL Trading, spol. s r. o., Třešť
Návrh a realizace technologií pro komerční programy
www.kool.cz

LEONOTA
COOP
SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO
V TŘEŠTI

SOS
SOUVISLOST

Radek Czech Autobusová doprava

skoni
print • copy • scan

xerox
Autorizovaný
Premier Partner

KVĚTINY
E. Řeřišová

GLASSARTSTUDIO
Svatopluk Kasalý

JIHlavské listy

Region 87.9
ČESKÝ ROZHLAS

OKO OSMÉ 20. 3. 2009

Čtvrtek, 19. Března – sedmý den TDJ

Včerejší večer patřil příznivcům romantických zápletek a situačního humoru, poněvadž do Třeště s komedií Květ kaktusu zavítal dobroňinský soubor Zmatkaři.

Hra francouzských autorů Pierra Barilleta a Jean Pierra Grédyho začíná poměrně dramatickým momentem. Antonie se probouzí po sebevražedném pokusu. Zachránil ji mladý soused Igor, reklamní model a zatím neúspěšný filmový scenárista. Mladá žena se chtěla otrávit kvůli milenci, jímž je starý mládenec Julien. Tento zubní lékař předstírá, že je ženatý a když manželství přislíbí Antonii, musí přesvědčit svou asistentku Sofii, aby před Antonií zahrála manželku toužící po rozvodu, jelikož má milence... Divák snadno odhadne, že Julien skončí v objetí Sofie, která projde proměnou z upjaté a poněkud ošklivé (obrylené) asistentky ve svůdnou sebevědomou dívku a že Antonie spočine v Igorově náruči. V podobném typu her, ale o originální rozuzlení nejde.

Květ kaktusu stojí a padá s textem a herci. Jiří Musil ztvárnil Julienu jako roztomilého popletu, jemůž zpočátku není lehké uvěřit životní roli věčně svobodného svůdníka. Jak by takové „střevo“ mohlo okouzlit mladou atraktivní ženu? Postupně ale, jak se stává obětí vlastních

drobných lží a podvůdků a díky své nešikovnosti se noří do čím dál větších problémů, je Musilem zvolené uchopení postavy účinnější. Komika jeho herectví dokonale fungovala zejména ve scéně inscenovaného setkání s fiktivní manželkou a jejím milencem. Smích publika většinou plynul spíš z komiky textu než hereckého projevu. Herci chvílemi pokulhávali za textem a tím pádem nevyužili řady potenciálně vtipných scén a hlášek. Občas chyběl komediální „timing“ a moment překvapení. Představitel Norberta

Stanislav Hudeček v několika momentech intonoval tak neobratně, jako by ani nevěděl, co říká. Naopak herecky bezproblémové se mi jeví obě hlavní ženské představitelky, zejména typově přesná Kateřina Zimolová v roli Sofie. Právě ženy jsou skutečnými manipulátorkami a hybatelkami děje. Vřak také dramatici větami „Chcete válku? Máte ji mít!“ odkazují k slavné de Laclosově knize Nebezpečné známosti, rovněž známé z divadelní (autorem dramatizace je Christopher Hampton) a řady filmových podob.

Převážně konverzační charakter Květu kaktusu postavil režiséra Michaela Junáška před otázku, co s jevištní akcí, aby nepůsobila příliš staticky. Někdy trochu samoučelně postava vstala z gauče, přešla na druhou stranu scény, odříkala několik replik, vrátila se zpět a opět hovořila, což se podle potřeby opakovalo. Hojně využívanou rekvizitou byla i židle. Postavy ji poponesly do středu scény, posadily se na ni nebo na ni posadily někoho jiného a pak mu něco vyprávěly.

Výtvarné provedení scény korespondovalo s nekomplikovaným duchem hry, barevným laděním byl vytvářen až pocit domácí pohody. Se scénografií ladila i většina patřičně stylizovaných kostýmů, z nichž čnělo možná až příliš civilní Igorovo tričko a rifle ze začátku hry. Inscenátoři se tímto i jinými momenty, třeba odkazem na Spidermana, na což upozornil porotce Juráš, přiblížili současnosti, ačkoliv hra celkovou stylizací odkazuje spíš k přelomu 70. a 80. let.

vé konstatoval, že by se měl soubor pokusit zapracovat na první půlce inscenace, aby se přiblížila celkově vydařenější druhé polovině. V Julienovi viděl neúspěšného sukničkáře, který se dostane do vleku událostí a jehož semele ženské soukolí. Radvana Pácla zaujala práce herců s ostychem a právě přes ostych si našel klíč k celé inscenaci. Jako poslední promluvil Rudolf Felzmann. „Ačkoliv je Květ kaktusu bulvár, jsou postavy pravdivé a diváci se s nimi mohou identifikovat,“ pochválil předlohu Felzmann a poselství celého kusu shrnul do věty: „Měli bychom být k sobě upřímní, mít se rádi a to bez sentimentu.“ Divadelníci byli s vesměs kladným hodnocením poroty spokojeni a odměnili ji potleskem.

KAMI, Miloš Kameník

Pro bližší seznámení se souborem navštivte stránky www.zmatkari.cz

Hlasy z publika:

- 1: „Mně se to líbilo, čekám od tohoto festivalu podobné kusy“.
- 2: „Nejsem zklamaný, nečekal jsem nic velkého“.
- 3: „Obdivuji, že dokázali nastudovat tak dlouhý text“.